

8. deň (25. januára: obrátenie sv. Pavla)

Ôsmy deň oktávy modlitieb za jednotu kresťanov (sviatok obrátenia sv. Pavla).

Navrhované témy sú: Božia milosť obracia Pavla. Pán s nami počíta tak, ako počítal so svätým Pavlom. Svätý Pavol je vzorom na dosiahnutie jednoty.

25.01.2024

TENTO týždeň modlitieb za jednotu kresťanov zakončíme spomienkou na obrátenie svätého Pavla. „Šavol,“ čítame v prvom čítaní svätej Omše,

„ešte stále dychčiac po hrozbách a smrti proti Pánovým učeníkom, išiel k veľkňazovi“ (Sk 9, 1-2). Pavol bol zarytým obhajcom Mojžišovho zákona a v jeho očiach bolo Kristovo učenie nebezpečenstvom pre judaizmus. Preto neváhal venovať všetko svoje úsilie vyhladeniu kresťanskej komunity. Súhlasil so Štefanovou smrťou a ešte sa neuspokojil, „ale ničil Cirkev, vnikal do domov a odvláčil mužov i ženy a dával ich do väzenia“ (Sk 8, 3).

Odišiel do Damasku, kde zasial semeno viery, s plnou mocou „priviesť do Jeruzalema tých, ktorých našiel, mužov i ženy, nasledovníkov Cesty“ (Sk 9, 2). Ale Pán mal s ním iné plány. Neďaleko Damasku „zrazu okolo neho zažiarilo svetlo z neba. Padol na zem a počul hlas, ktorý mu hovoril: *Šavol, Šavol, prečo ma prenasleduješ?* Odpovedal: *Kto si, Pane?* A on povedal: *Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ*“ (Sk 9, 3-5).

Svätý Pavol na toto osobné stretnutie so Zmŕtvychvstalým nikdy nezabudne. O mnoho rokov neskôr, keď sa stal neúnavným svedkom viery, si naň často spomínal: „A poslednému zo všetkých,“ napísal Korintánom, „ako nedochôdčaťu, zjavil sa aj mne. Veď ja som najmenší z apoštolov. Ba nie som hoden volať sa apoštolom, lebo som prenasledoval Božiu Cirkev. Ale z Božej milosti som tým, čím som“ (1 Kor 15, 8-10).

Pri premýšľaní o týchto scénach svätý Josemaría poznamenal: „Akú prípravu mal svätý Pavol, keď ho Kristus zhodil z koňa, nechal ho oslepnúť a povolal ho k apoštolátu? Žiadnu! Ale keď odpovedal a povedal: *Pane, čo chceš, aby som robil?* (Sk 9, 6), Ježiš Kristus si ho vybral za apoštola“^[1]. Všetka horlivosť, ktorá ho predtým viedla k prenasledovaniu kresťanov, ho teraz poháňa - s novou silou, väčšou, než

sa mu kedy snívalo - šíriť vieru v Krista do všetkých kútov zeme. Nič mu nebude môcť zabrániť v splnení jeho úlohy: jeho život poznačilo ono stretnutie na ceste do Damasku, ktoré bolo začiatkom jeho povolania.

VYTÚŽENÉ zjednotenie kresťanov je dar, o ktorý musíme vytrvalo prosiť Ducha Svätého. Milosť, ak je to milosť, pripomína nám svätý Augustín, je „zadarmo daná“^[2]. Vieme, že „Boh chce, aby sa všetci ľudia spasili a dospeli k poznaniu pravdy“ (1 Tm 2, 4), a vieme tiež, že v tomto smere počíta s našou spoluprácou, aby sme - svojím životom a slovom - svedčili o radosti zo života s Kristom. Pri tomto poslaní vždy platí to, čo si kládol svätý Pavol, keď myslel na ľudí okolo seba: „Ako môžu vzývať toho, v ktorého neuverili, alebo ako môžu uveriť, ak

o ňom nepočuli, alebo ako môžu počuť bez toho, aby im niekto kázal, alebo ako môžu kázať, ak nie sú poslaní?“ (Rim 10, 14-15).

Základom, na ktorom svätý Pavol založil celú svoju neúnavnú prácu pri šírení evanjelia, je osobné stretnutie s Ježišom: „Či nie som apoštol? Či som nevidel Ježiša, nášho Pána?“ (1 Kor 9, 1). Iba častým návratom k tomuto okamihu, jeho každodennou obnovou, mohol apoštol pohanov pritiahnuť toľko ľudí k stretnutiu s tým, ktorý radikálne zmenil zmysel jeho vlastného života. A práve tam, v našom stretnutí s Kristom, nájdeme aj my podnet na to, aby sme spoločne pracovali na opätovnom zjednotení všetkých kresťanov. Benedikt XVI si všimol práve tú silu, ktorá pohla svätým Pavlom, a zdôraznil, že „nakoniec je to Pán, kto robí človeka apoštolom, a nie jeho vlastná domýšľavosť. Apoštol sa nerobí sám, robí ho Pán,

preto sa musí neustále odvolávať na Pána. Svätý Pavol jasne hovorí, že je apoštolom z povolania“^[3].

Svätý Josemaría si zvykol predstavovať okolnosti, v ktorých žil svätý Pavol: obrovskú ríšu, ktorá uctievala falošných bohov a v ktorej zvyky kontrastovali so životom tých, ktorí nasledovali Ježiša. V tom čase, povedal svätý Josemaría, bolo posolstvo evanjelia „opakom toho, čo je v prostredí, ale svätý Pavol, ktorý vie, ktorý intenzívne zakúsil radosť z toho, že je Boží, sa s dôverou vrhá do hlásania a robí to v každej chvíli, dokonca aj z väzenia“^[4]. Svätý Pavol, vedomý si toho, že pravé stretnutie s Kristom nás môže priviesť len k šťastiu, vysvetlil Korinťanom dôvody, ktoré ho pohli k evanjelizácii: „Nie že by sme si nárokovali na vládu nad vašou vierou, ale prispievame k vašej radosti“ (2 Kor 1, 24).

.....

„UČ SA MODLIŤ, uč sa hľadať, uč sa prosiť, uč sa klopať: kým nenájdeš, kým nedostaneš, kým ti neotvorí“^[5]. Najlepším spôsobom, ako Pán udelí svojej Cirkvi milosť zjednotenia všetkých kresťanov, bude vytrvalá modlitba. Učí nás to svätý Pavol: hneď ako mu pomohli vstať zo zeme, odišiel do Damasku „a zostal tri dni bez zraku a nejedol ani nepil“ (Sk 9, 9). Až na konci tohto času modlitby a pokánia poslal Boh svojho služobníka Ananiáša: „Chod', lebo toto je môj vyvolený nástroj, aby niesol moje meno pred pohanmi, kráľmi a Izraelitmi. Ukážem mu, čo musí vytrpieť pre moje meno“ (Sk 9, 15).

S vedomím, že celá apoštolská činnosť - aj vytúžená jednota kresťanov - nezávisí výlučne od našich vlastných síl, je najdôležitejšie primerane sa disponovať na prijatie Božích darov. Všetko, čo nás vedie k rozvíjaniu tejto vnútornej

pripravenosti, aby v nás Kristus mohol rozvinúť svoju vôľu, je výsostne apoštolskou úlohou. Preto môžeme povedať, že modlitba a duch pokánia sú hlavnými cestami ekumenizmu: pretože len Ježiš môže pohnúť srdcami.

V tomto zmysle sa pápež František pýtal: „Ako môžeme po stáročiach rozdelení ohlasovať evanjelium zmierenia? Je to sám Pavol, ktorý nám pomáha nájsť cestu. Zdôrazňuje, že zmierenie v Kristovi sa nemôže uskutočniť bez obety. Ježiš dal svoj život a zomrel za všetkých. Rovnako aj vyslanci zmierenia sú povolaní dať svoj život v jeho mene, aby nežili pre seba, ale pre toho, ktorý za nich zomrel a vstal z mŕtvych“^[6].

Obrátenie svätého Pavla je vzorom, ktorý nás vedie k úplnej jednote. Cirkev nám na príklade apoštolovho života ukazuje cestu: stretnutie s Kristom, osobné obrátenie, modlitba, dialóg, spoločná práca.

Ježišovi učeníci sa v dňoch po Nanebovstúpení „jednomyseľne zotrúvali na modlitbách s Máriou“ (Sk 1, 14). Dôverujeme príhovoru našej Matky, aby sme tak ako vtedy dosiahli jednotu medzi všetkými kresťanmi: aby sme sa jedného dňa mohli opäť všetci spoločne stretnúť po jej boku.

[1] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 9-IV-1971.

[2] Svätý Augustín, *Enarrationes in Psalmos* 31, 2, 7.

[3] Benedikt XVI, *Audiencia*, 10-X-2008.

[4] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 25-VIII-1968.

[5] Svätý Bernard, *Sermo in Ascensione* 5, 14.

^[6] František, *Homília*, 25-I-2017.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/8-den-25-
januara-obratenie-sv-pavla/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/8-den-25-januara-obratenie-sv-pavla/)
(18.08.2025)